

S E N T I N Ț Ă

în numele Legii

02 mai 2023

mun. *****

Judecătoria ***** (sediul Buiucani)

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul,
grefier

Ialanji Arina

Roscolotenco Regina

cu participarea:

procurorului

Cazacu Alla

apărătorului

Andrușceac Victor

a examinat în ședință de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui,

GUZUN Serghei *****, născut la *****, IDNP *****, născut în r-nul *****, fără loc per*****et de trai, cetățean al Republicii Moldova, nesupus militar, studii medii incomplete, căsătorit, un copil minor la întreținere, neîncadrat în câmpul muncii, fără distincții, titluri speciale și grade de calificare, nu a fost reținut sau arestat în prezenta cauză penală, limba de stat o posedă, în prezent se află în stare de detenție pe o altă cauză penală, anterior condamnat, antecedente penale nestinse,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. **190 alin. (1)** Cod Penal al Republicii Moldova,

Prezenta cauză se află în proces de examinare din data de 19 ianuarie 2022 potrivit încheierii de numire a ședinței preliminare în urma *redistribuirii repetate*.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Procurorul Cazacu Alla, a solicitat să fie recunoscut vinovat Guzun Serghei, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul Andrușceac Victor, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, or nu au fost acumulate probe care ar dovedi vinovăția inculpatului, partea vătămată nu a fost *****ată în ședință de judecată și nu a avut posibilitate de a-i oferi întrebări, totul se rezumă la relațiile civile. Automobilul a fost cumpărat de Guzun Serghei. Declarațiile părții vătămate trebuie apreciate critic, reieșind din comportamentul acestuia în instanță de judecată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța

a c o n s t a t a t :

Prin rechizitoriu și ordonanța de punere sub învinuire din 20 aprilie 2021, inculpatul **Guzun Serghei**, este învinuit pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal.

În actul de sesizare și învinuire s-a reținut că Guzun Serghei, în perioada lunii aprilie al anului 2020, aflându-se pe str. *****, mun. *****, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor, prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase în privința naturii actului juridic, având un comportament dolosiv și viclean, sub pretextul efectuării de reparație și vopsire a automobilului de model „B*****” cu numerele de înmatriculare *****, ce aparține cu drept de proprietate lui Șevcenco Oleg, a primit de la ultimul automobilul menționat și o motocicletă de model „*****” la prețul de 8 000 lei și un set de instrumente ca remunerare pentru serviciul ce urma a fi efectuat. Ulterior, Guzun Serghei fără să-și onoreze obligațiunile asumate a dezmembrat automobilul de model „B*****” cu numerele de înmatriculare *****, și a vândut piesele auto, cauzându-i astfel părții vătămate Șevcenco Oleg un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 97 000 lei.

Concluzia instanței de judecată se bazează pe următoarele:

I. Circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești

1.1. Inculpatul Guzun Serghei, în ședința de judecată nu a fost prezent, cauza fiind examinată în lipsa acestuia.

De fapt, inculpatul Guzun Serghei în prezent se deține în Instituția Penitenciar nr. 13, aflându-se în stare de detenție pe o altă cauză penală, iar potrivit procesului-verbal de refuz al deținutului pentru deplasarea la judecată din 08 februarie 2022, 21 februarie 2022, 27 februarie 2023, 16 martie 2023, acesta a refuzat escortarea la sediul instanței, în pofida faptului că potrivit datelor medicale prezentate de administrația locului de detenție, ultimul putea fi escortat, refuzul fiind confirmat de administrația locului de detenție. Anterior fiind prezent la ședințele de judecată, inculpatului i-a fost explicată consecința posibilității judecării cauzei în lipsa sa în situația refuzului de a fi escortat la sediul instanței.

În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de Procedură Penală instanța de judecată a decis examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului din motiv că acesta fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat de administrația locului de detenție.

În ședința de judecată au fost date citirii declarațiile inculpatului depuse în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit, potrivit cărora acesta a indicat că vina în comiterea infracțiunii imputate *nu o recunoaște*, reținând că în anul 2018 a procurat automobilul de model „B*****” de la Șevcenco Oleg la preț de 5 500 euro. Inițial i-a dat 1 500 euro, urma să-i achite în rate restul sumei, însă nu au stabilit o perioadă. Peste două luni Șevcenco Oleg s-a adresat la Guzun Serghei cu rugămintea să-i repare un automobil de model „*****” din contul datoriei, suma pentru reparație constituia 850 euro. Ulterior a mai reparat un „*****” și un „R*****” în sumă de 400 euro. Guzun Serghei i-a mai achitat lui Șevcenco Oleg suma de 2 000 euro. Plus la toate deținea două automobile ce îi aparțin, un „*****” din 1997, culoare albă, cu numerele de înmatriculare ***** și un automobil „*****”, între ei nu a fost încheiat nici un contract, fiind prieteni. Fiind întrebat când a fost adus automobilul la service auto și cu ce a fost adus Guzun Serghei a comunicat că, a fost adus cu un *****ipulator de model „*****”, în luna septembrie. (f.d. 82)

1.2. În susținerea vinovăției inculpatului în comiterea faptei imputate *acuzatorul de stat* a prezentat spre cercetare următoarele probe:

1.3. Reieșind de prevederile art.art. 369, 371 alin. (1) pct.2) CPP, instanța de judecată a admis solicitarea acuzatorului de stat de a da citirii declarațiile părții vătămate **Șevcenco Oleg** date la urmărirea penală, în condițiile în care între subiectul vizat și inculpat au fost realizate confruntări, fiind imposibilă asigurarea prezenței acestuia.

Astfel, potrivit procesului-verbal de *****ere a părții vătămate Șevcenco Oleg din 27 martie 2021, ultimul a declarat că în anul 2010, a făcut cunoștință cu Guzun Serghei, care a început să activeze cu vopsirea automobilelor, la auto service pe care îl avea Șevcenco Oleg. În perioada respectivă s-au împrietenit. Ulterior în anul 2011, a închis auto service, și pe Guzun Sergiu nu l-a mai văzut. În anul 2020, în luna aprilie întâmplător s-a întâlnit cu Guzun Sergiu pe drum, Șevcenco Oleg l-a întrebat cu ce se ocupă și dacă se mai ocupă cu vopsitul automobilelor la care acesta a comunicat că da. Dat fiind faptul că avea un automobil de model „*****” cu numerele de înmatriculare ***** , care era după accident, i-a propus lui Guzun Sergiu să-i vopsească automobilul, acesta a căzut de acord și peste câteva zile a luat automobilul. Comunică faptul că automobilul era posibil de deplasat cu el, în momentul când i-a oferit automobilul lui Guzun Sergiu acesta se afla fără sticle din motiv că automobilul urma să fie vopsit. În momentul când i-a transmis automobilul lui Guzun Sergiu acesta se afla pe str. Bernardazzi 5, mun. *****. Guzun Sergiu a promis că automobilul va fi vopsit în decurs de maxim 6 luni. Ca arvună pentru serviciile prestate i-a oferit o motocicletă de model „DeltaAlfa”, la preț de 8000 lei

și un set cu instrumente. Acesta a luat automobilul cu evacuatorul. La 30 decembrie 2020, în timp ce naviga pe site-ul [www. 999.md](http://www.999.md) a observat un anunț în care era indicat că se vând piese pentru automobil, care se*****au cu piesele automobilului care îi aparține. Văzând toate acestea a decis să-l telefoneze pe Guzun Sergiu pentru a întreba la ce etapă este repararea automobilului, acesta i-a răspuns și i-a comunicat că automobilul se repară, motocicletă se află pe str. *****, mun.*****, unde se vând motocicletele, acesta i-a comunicat că acolo a lăsat-o pentru a vinde motocicletă. Guzun Sergiu a comunicat să se deplaseze pe strada unde a indicat-o și să se prezinte că este de la Guzun Sergiu pentru a lua motocicletă, Șevcenko Oleg nu s-a deplasat acolo, iar setul cu instrumente se află în com. *****, stația de deservire auto la *****, iar automobilul se afla la Guzun Sergiu care a dat asigurări că totul este în regulă. Ulterior s-a deplasat la Guzun Sergiu la domiciliu, și a observat că nu este nici un automobil. Văzând toate acestea a decis de a se adresa la poliție. După ce a depus plângere s-a deplasat împreună cu angajatul poliției la stația de deservire auto din comuna *****, str. Drumul Bîcului 14 A, unde a observat mai multe piese ale automobilului de model „*****” cu numerele de înmatriculare *****, care îi aparțineau și anume ușă de la portbagaj, o ușă din spate, careva piese din masă plastică. Piesele automobilului le-a luat și la momentul de față le păstrează la domiciliu. Astfel, în urma săvârșirii infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 97 000 lei. (f.d. 27, vol.I)

1.4. Martorul *****, în ședința de judecată a comunicat că activează la IGSO în calitate salvator superior. Inculpatul anterior a lucrat la stația sa de deservire auto. În anul 2020, se afla pe adresa *****, sat. *****, mun. *****, unde Guzun Sergiu cu evacuatorul a adus un automobil care era defectat, care nu mai putea fi reparat, de model *****, culoare neagră fără numere de înmatriculare, la care acesta a comunicat că automobilul îi aparține de 1 an sau doi. Din start a adus automobilul pentru reparare, dar ulterior s-a decis că pentru dezmembrare deoarece era imposibil de reparat. Inculpatul a discutat cu alți colaboratori din cadrul stației de deservire, ca aceștia să dezmembreze în piese automobilul, ce s-a realizat, după care Sergiu Guzun a dispărut și nu a achitat prețul lucrărilor făcute, iar carcasa din fier a automobilului rămasă a fost transmisă la centrul de colectare a metalului. Automobilul a fost dezmembrat și a stat la parcare sa în jur de o lună, o parte din piese el le-a plasat cu anunț de vânzare, după care a fost contactat de o persoană care s-a prezentat drept proprietarul automobilului și fost colaborator de poliție cu amenințări, atunci a comunicat acestuia să se prezinte și să ridice piesele, ce acesta și a făcut, însă la acel moment el nu era pe loc. Acesta nu i-a prezentat careva acte confirmative privind dreptul de proprietate asupra automobilului. Referitor la circumstanțele date nu a contactat inculpatul deoarece acesta era reținut deja și alte discuții cu acesta nu a avut. De câteva ori a fost *****at la poliție unde era impus să indice că prețul automobilului constituie 5000 euro, echivalentul a 100 000 lei, dar în fapt acesta era un fier vechi, uzat ce nu valora nimic, deoarece nu era dotat nici cu motor, în automobil erau maxim piese de 10000 lei, care le evaluează reieșind din activitatea sa. În interiorul automobilului erau lăzi și frunze. Prima dată când s-a cunoscut cu inculpatul nu cunoștea că acesta este în căutare, or el se deplasa liber prin oraș. La momentul încărcării automobilului în sat. *****, inculpatul a fost ajutat de *****.

Îi este cunoscut faptul că inculpatul în sectorul Centru, mun. *****, a deținut un centru de deservire auto și reparație a automobilelor, precum și câteva mașini, or ulterior acesta venea pe teritoriul unde se afla stația sa de deservire cu diferite automobile și anume 2 Mercedesuri. Inițial inculpatul i-a spus că este necesară dezmembrarea deoarece se intenționează procurarea unui automobil ase*****ător cu asamblarea pieselor necesare din cel defectat. (automobil clon).

1.5. Declarațiile martorului ***** , care în ședința de judecată a comunicat că inculpatul i-a fost vecin. În anul 2018 activa în mun. ***** , la serviciul auto din str. ***** angajat de către o persoană pe nume ***** , în funcție de sudor, acolo a fost angajat neoficial și Guzun Serghei, în calitate de motorist, au lucrat împreună în jur de un an, după care ultimul s-a eliberat. Pînă la acea perioadă cu inculpatul se cunoșteau deoarece au locuit în aceeași mahala în sat. ***** . Tot în perioada respectivă în ograda de la domiciliul mamei inculpatului din sat. ***** a observat un boț de fier ce nu se*****a cu un automobil, unde s-a aflat o anumită perioadă de timp, după care a dispărut. În fapt era un automobil de culoare neagră imposibil a fi stabilită marca, fără uși, fără motor, fără ferestre și oglinzi, fără salon în interior, nici volan, în genere automobilul nu era dotat cu nimic. Nu cunoaște cui aparținea automobilul și inculpatul nu i-a comunicat ce urma să facă cu automobilul dat. Mașina inițial a fost adusă în starea respectivă, și în perioada cît s-a aflat în ogradă piese din automobil nu au fost scoase deoarece era imposibil acest fapt. Ce s-a întîmplat ulterior cu automobilul nu cunoaște. Inculpatul la acel moment folosea și poseda un automobil de model Mercedes de culoare albă. Altă activitate a inculpatului cu excepția celei menționate nu cunoaște. Roți de la automobil au fost luate de la servisu său ca automobilul să fie transportat în sat. ***** . De asemenea inculpatul a mai procurat un automobil de model ***** cu cutia defectată, care a rămas la servisu auto. Persoana Șevcenco Oleg nu îi este cunoscută.

1.6. *Instanța de judecată atestă că în calitate de martor în lista probelor de către partea acuzării a fost indicată S***** însă acuzatorul de stat a renunțat la proba respectivă, în condițiile art. 328 Cod de Procedură Penală, renunțul fiind admis de către instanță.*

1.7. *Instanța de judecată atestă că în calitate de martor în lista probelor de către partea acuzării a fost indicat ***** însă acuzatorul de stat a atestat posibilitatea continuării cercetării judecătorești în lipsa acestuia, ținînd cont de imposibilitatea de a asigura prezența, din care considerente instanța de judecată nu poate da apreciere probei respective pe motiv că nu a fost cercetată în cadrul judecării cauzei.*

1.8. *Instanța de judecată atestă că în calitate de martor în lista probelor de către inculpat a fost indicat ***** însă avocatul nu putut asigura prezența acestora, din care considerente instanța de judecată nu poate da apreciere probelor respective pe motiv că nu au fost cercetate în cadrul judecării cauzei.*

II. Circumstanțe stabilite de instanță prin documentele și procesele verbale ale acțiunilor procesuale cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

2.1. *Proces-verbal de cercetare la fața locului și tabel-foto din 18 februarie 2021, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost cercetat adiacentul stației de deservire auto de pe str. Bîcului 140, com. ***** , mun. ***** , în cadrul căreia au fost ridicate mai multe piese auto.(f.d. 16-18)*

2.2. *Proces-verbal de confruntare din 23 aprilie 2021, acțiune procesuală efectuată la 23 aprilie 2021, între Guzun Serghei și Șevcenco Oleg, în cadrul căreia părțile și-au menținut pozițiile. (f.d. 47)*

2.3. *Proces-verbal de examinare a obiectului din 08 aprilie 2021, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate piesele auto de la automobilul de model „*****” ridicate prin proces-verbal din 08 aprilie 2021, de la stația de deservire auto de str. ***** , com. ***** mun.*****. (f.d. 53, 54)*

2.4. *Proces-verbal de examinare a obiectului din 09 aprilie 2021, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost examinată poza unui automobil ridicată de la partea vătămată Șevcenco Oleg. (f.d. 62)*

2.5. *Proces-verbal de examinare a obiectului din 09 aprilie 2021*, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate capturile de ecran ridicate de la partea vătămată Șevcenco Oleg. (f.d. 65)

III. Argumentele părții acuzării.

3.1. În susținerea învinuirii acuzatorul de stat a invocat declarațiile părții vătămate Șevcenco Oleg, martorului ***** și ***** *****, proces-verbal de cercetare la fața locului și tabel-foto din 18 februarie 2021, proces-verbal de confruntare din 23 aprilie 2021, procese-verbale de examinare a obiectului din 08 aprilie 2021 și 09 aprilie 2021, precum și alte materiale pe cauza penală.

IV. Argumentele părții apărării.

4.1. În susținerea poziției de apărare a inculpatului Guzun Serghei, avocatul Andrușceac Victor, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, or nu au fost acumulate probe care ar dovedi vinovăția inculpatului, partea vătămată nu a fost *****ată în ședința de judecată și nu a avut posibilitate de a-i oferi întrebări, totul se rezumă la relații civile. Automobilul a fost cumpărat de Guzun Serghei. Declarațiile părții vătămate trebuie apreciate critic, reieșind din comportamentul acestuia în instanță de judecată.

V. Aprecierea instanței.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Analizând probele menționate în cumul cu materialele administrate instanța de judecată a ajuns la concluzia de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului Guzun Serghei din următoarele considerente:

În rezultatul examinării cauzei penale în instanța de judecată, învinuirea înaintată inculpatului Guzun Serghei, nu și-a găsit confirmarea, ba din contra, analiza probelor admisibile, concludente, pertinente, utile și administrate nemijlocit în ședința de judecată dovedesc nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța ține cont că, în conformitate cu art. 389 alin. (1) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 20 aprilie 2021, acțiunile lui Guzun Serghei, au fost încadrate potrivit art. 190 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile (f.d.79, vol.I)

Instanța de judecată remarcă că, la originea procesului penal în cauză a stat plîngerea lui Șevcenco Oleg, prin care ultimul roagă organele de poliție să-l atragă la răspundere pe Guzun Serghei, căruia în anul 2020 i-a transmis automobilul de model „B*****” cu numerele de înmatriculare *****, pentru ca acesta să efectueze lucrări de reparație și să-i restituie automobilul, însă ulterior Șevcenco Oleg a găsit un anunț pe site-ul www.999.md, precum că persoane

necunoscute vînd piese de schimb de la automobilul ce-i aparține, cauzându-i prejudiciu material considerabil.

Ca urmare analizei probelor cercetate în ședința de judecată și a declarațiilor participanților la proces, instanța de judecată reține că, versiunea înaintată de acuzatorul de stat, este însoțită de multe neconcordanțe.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Verificând probele administrate la caz, cercetându-le prin prisma prevederilor normelor precitate, din punctul de vedere al pertinentei, veridicității și colaborării lor, instanța ajunge la concluzia că probele date nu demonstrează existența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui Guzun Serghei.

În acest context, instanța reține că *obiectul juridic* al infracțiunii are un caracter complex: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea *****ifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Totodată, instanța menționează, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, se *****ifestă prin: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni) – a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța de judecată observă că „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean” conduce la ideea că consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin *****opere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității. Neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un act juridic nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că s-au folosit *****opere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului.

În esență, linia de demarcație dintre infracțiunea de escrocherie și încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerare două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Instanța punctează că, temeiul aplicării răspunderii penale pentru infracțiunea de escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile sau, atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

În contextul celor expuse, instanța de judecată apreciază că, în speță, probele administrate în cadrul urmăririi penale și ulterior examinate în cadrul cercetării judecătorești, nu demonstrează vinovăția lui Guzun Serghei în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, în acțiunile inculpatului nu s-a constatat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

În același context, instanța ține să evidențieze că delimitarea infracțiunii de escrocherie față de încălcarea unor relații civile este subsecventă prezenței sau lipsei scopului de cupiditate la momentul asumării obligațiilor, iar primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Totodată, alături de alte circumstanțe, intenția făptuitorului se demonstrează prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii necesare onorării angajamentului.

Potrivit rechizitoriului, inculpatului Guzun Serghei i se impută faptul că a indus în eroare partea vătămată Șevcenco Oleg, astfel, instanța reține că, acțiunea adiacentă de inducere în eroare trebuie să îndeplinească următoarele condiții: 1) să se exprime în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane; 2) această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate; 3) această inducere în eroare să reclame, după caz, următoarele circumstanțe: eroarea, în care victima este indusă, presupune că la încheierea actului juridic nul sau anulabil a existat o falsă reprezentare referitoare la: natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic).

La caz instanța de judecată atestă că în perioada lunii aprilie 2020 între inculpatul Guzun Serghei și partea vătămată Șevcenco Oleg, existau relații prietenești, iar argumentul părții vătămate care a comunicat că i-a transmis lui Guzun Serghei pentru reparație și vopsire automobilul de model „B*****” cu numerele de înmatriculare *****, instanța îl va aprecia critic, respectiv învinuirea acuzatorului de stat precum că inculpatul a prezentat ca adevărată promisiunea de a repara și a vopsi automobilul părții vătămate poartă un caracter formal.

Se atestă că potrivit actelor cauzei și declarațiilor părților în ședința de judecată, precum și a celor oferite de partea vătămată la etapa urmăririi penale, se confirmă că inculpatul Guzun Serghei presta servicii de reparare a automobilelor, astfel nu este clar prin ce inculpatul a indus în eroare partea vătămată din moment ce acesta presta servicii de reparație a automobilelor.

Mai mult ca atât, în urma analizei procesului verbal de confruntare s-a stabilit că Guzun Serghei i-a achitat suma de 1500 euro pentru procurarea acestui automobil, oferirea banilor fiind confirmată de partea vătămată, reținând doar că nu ține minte suma concretă (f.d. 51, vol.I), iar restul sumei a fost reținută din contul datoriei pentru repararea unui alt automobil al părții vătămate.

Se atestă că și martorii acuzării *****ați în cadrul cercetării judecătorești ***** și ***** au menționat că inculpatul Guzun Serghei a adus un automobil care era defectat și care nu mai putea fi reparat.

La fel, martorul ***** a reținut că de câțeva ori a fost *****at la poliție, unde era împus să indice că prețul automobilului constituie 5 000 euro, în fapt acesta era un fier vechi, uzat ce nu valora nimic.

Așadar, la caz, instanța atestă că, inculpatul Guzun Serghei nu a realizat nici una din modalitățile normative de inducere în eroare a părții vătămate, or, inculpatul nu a prezentat ca

adevărată o faptă mincinoasă și nici nu a prezentat ca mincinoasă o faptă adevărată, contrar celor invocate în rechizitoriu, din moment ce a fost o înțelegere comună referitor la automobilul în cauză.

Prin urmare, în speță, instanța constată că, faptele cu care a fost sesizată prin rechizitoriu, nu au relevanță penală, deoarece între inculpat pe de o parte și partea vătămată, pe de altă parte, se atestă existența unor relații de ordin civil, *****ifestate prin nerespectarea și încălcarea condițiilor asumate, respectiv neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale.

În asemenea circumstanțe, instanța ține să remarce că în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a confirmat fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea principală, de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, precum și acțiunea adiacentă, inducerea în eroare, or, din probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, se conchide că, inculpatul Guzun Serghei, a procurat automobilul de model „B*****” cu numerele de înmatriculare *****, achitându-i o parte din sumă, cealaltă urma a fi reținută din contul datoriei pentru repararea unui alt automobil al părții vătămate. În acest context, instanța consideră că acuzarea nu a probat în acțiunile inculpatului Guzun Serghei nici prezența indicelui calificativ – comportamentul dolosiv și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, or instanța reiterează că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod Penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special, și anume a scopului de cupiditate. În cazul infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Așadar, la caz, instanța consideră că prin probele administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului, de comiterea infracțiunii imputate acestuia, or, instanța constată cu certitudinea lipsa a careva probe ce ar confirmă că inculpatul a urmărit scopul dobândirii ilicite, a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului.

În acest caz, instanța nu a identificat faptul că inculpatul ar fi avut de la bun început intenția de a dobândi ilicit automobilul în cauză, din moment ce a transmis acestuia și o parte din bani.

Conform art. 24 alin. (2), (4), 26 alin. (3), Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se *****ifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și

În instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Demonstrarea faptului că Guzun Serghei a comis infracțiunea de escrocherie, este în sarcina organului de urmărire penală, care după cum s-a remarcat nu a probat acest fapt.

Aceste circumstanțe, combinate cu lipsa probelor concludente în confirmarea învinuirii aduse inculpatului, coroborate cu art. 8 CPP, care prevede că instanța judecătorească interpretează toate dubiile în probarea învinuirii, în favoarea inculpatului – impun necesitatea achitării inculpatului Guzun Serghei.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de judecată a reieșit din faptul că potrivit art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art. 6 par. 2 din CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

În cauza John Murray vs Regatul Unit (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Este de menționat că în fiecare caz urmează să se verifice dacă probele acuzării sunt suficient de serioase pentru a cere un răspuns din partea acuzatului. Un tribunal național nu poate conchide asupra vinovăției inculpatului doar din motiv că acesta tace. Absența unor explicații plauzibile (din partea inculpatului), poate permite formarea unei concluzii logice că nu există o altă explicație posibilă decât că inculpatul este culpabil, doar în cazul în care probele acuzării sunt suficient de serioase încât „cer” o explicație plauzibilă din partea acuzatului, iar acesta nu o poate da sau refuză să o facă. Din contra în cazul în care acuzatorul de stat nu a identificat probe suficient de serioase pentru a „cere” un răspuns, absența explicațiilor nu poate determina o concluzie de culpabilitate.

Dezvoltând aceste principii în cauza Telfner vs Austria (cererea nr. 33501/96 hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Presumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare.

La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe factice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care prin aceeași hotărâre a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 din Convenție.

Instanța de judecată, luând în calcul probele cercetate, precum și pornind de la principiile enunțate anterior, reiterează că nici o probă din cele cercetate nu demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că, inculpatul Guzun Serghei l-a indus în eroare pe Șevcenco Oleg și prin comportamentul dolosiv a dobândit de la acesta careva bunuri.

În viziunea instanței de judecată, neelucidarea circumstanțelor faptice enunțate anterior, în tandem cu lipsa unor probe că anume inculpatul Guzun Serghei, ar fi comis infracțiunea de escrocherie în circumstanțele menționate de partea acuzării, împiedică formularea unei concluzii referitoare la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii care îi este incriminată și anume cea stabilită de art. 190 alin. (1) Cod Penal al RM, or, probele administrate în această cauză, nu demonstrează acest fapt.

În aceste circumstanțe, din motiv că nu a fost demonstrat că Guzun Serghei ar fi comis fapta incriminată de art.190 alin.(1) Cod Penal al RM, cu referire la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată consideră că inculpatul Guzun Serghei urmează a fi achitat pe învinuirea care i se aduce privind săvârșirea infracțiunii stabilite de art. 190 alin.(1) Cod Penal pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

La caz instanța de judecată reține prevederile art. 387 alin. (2) pct.2) Cod de procedură penală, potrivit cărora în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța: nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, respectiv instanța va lăsa acțiunea civilă fără soluționare, potrivit cererii depuse de partea vătămată (f.d.29, vol.I).

Soarta corpurilor delictive se va hotărî în conformitate cu art.162 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova.

Cerințe privind încasarea cheltuielilor judiciare lipsesc.

Conform prevederilor art.art.389-395 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

H o t ă r ă ș t e:

GUZUN Serghei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod Penal al Republicii Moldova se achită din motivul că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*.

Potrivit dispoziției art. 390 alin. (3) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Măsuri preventive sau alte măsuri procesuale de constrângere, pe parc*****l examinării cauzei în instanța de judecată, în privința lui **GUZUN Serghei** nu au fost aplicate.

Acțiunea civilă a părții civile **ȘEVCENCO Oleg**, conform art. 387 alin. (2) Cod de Procedură Penală, se lasă fără soluționare.

Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

Corpuri delictive:

- ușa de culoarea albă a portbagajului, ușa de culoare neagră, pragurile, în număr de 2 bucăți, restituite părții vătămate **ȘEVCENCO Oleg**, *urmează a fi lăsate în proprietatea acestuia*.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei ***** , sediul Buiucani.

Președintele ședinței

judecător

Ialanji Arina

Copia corespunde originalului

Hotărîrea a devenit definitivă (executorie) la „_____” _____

Judecător

Ialanji Arina